

1992; *Вайрено кришћење*, 1995; *Море и мраморје – дневник њутовања њо Ајулији*, 2000; *Анђели носџалџије – њоезија Данила Киша и Владимира Набокова*, 2000; *Данило Киш: ружа–џесник–џољед*, 2002; *Песник и њеџова сенка. Есеји о срџском џесниџџиву ХХ века*, 2005; *Сџварање модерноџ свиџеџа (1450–1878)* (коаутори Д. Гавриловић, З. Јосић), 2005; *Незасићење – џољска драмаџурџија ХХ века*, 2006; *Са исџока на заџад – словенска књџжевна емиџрација у ХХ веку*, 2007; *Дом и бездомносџ у џоезији ХХ века*, 2007; *Исџорија Виџолда Гомбровича*, 2008; *Тесџосџерон. Нова џољска драмаџурџија*, 2008; *Поеџшка срџскоџ филма – срџски џисци о филму 1908–2008*, 2009; *Позориџџе и филм*, 2010; *Виџкаџијева Луда локомоџива – између џозориџџа и филма*, 2010; *3 – у возовима евроџске класе, у дуџим заџвореним комџозиџијама, у диму и џеџелу*, 2011; *Словенска чџџанка – ољеди и џреводи из словенских књџжевносџи ХХ века*, 2013; *Позориџџе луџака у Новом Саду – оснивање* (коауторка Љ. Динић), 2014; *Драмаџурџки џосџскриџџум*, 2014; *Уџоџреба џрада – савремени новосадски роман*, 2014. Приредио више књџга и антологија.

ГОРДАНА ЂИЛАС, рођена 1958. у Накову код Кикинде. Библиотекар, библиограф, пише поезију. Књџге песама: *Пред ољедолом*, 1985; *Госџодине, џосџодине*, 1989; *Царски врџ*, 1996; *Звезда јуџа*, 2002; *Усџуџна сџџаница*, 2005; *Учиџељ сећања*, 2009; *Сећање које се није доџодило*, 2011; *Друџе сџвари*, 2012; *Била сам џослуџно дрво*, 2012; *Север, удаљен звук*, 2015; *Свакидаџњи хлеб*, 2018. Монографије: *Шесџ џосленика Библиоџеке Маџице срџске*, 1998; *Маџа свеџа Пеџроварадинске џврђаве* (коаутори Б. Попржан, Н. Мамула, Ђ. Писарев), 2005; *Библиоџрафија ИНДИС 1976–2009* (коауторка С. Вуковић), 2010. Приредила је и објавила више књџга и селективних библиографија савремених српских писаца.

АЛЕКСАНДАР КОСТИЂ, рођен 1973. у Ужицу. Завршио основне, магистарске и докторске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Наслов докторске дисертације, одбрањене 2016. године, гласио је „Фигуре преображаја у књџжевном делу Данила Киша и Прима Левија (Од књџжевне поетике до културне антропологије)”. Превео је са италијанског језика приповетке Ђорђа Манганелија *Друџе ценџџурије*, роман *Салио морџале* Луиђија Малербе и изабране текстове Пјера Паола Пазолинија и Прима Левија. Живи и ради у Београду.

ПРИМО ЛЕВИ (PRIMO LEVI, Торино, Италија, 1919–1987), италијански писац јеврејског порекла, хемичар, приповедач, есејиста, песник, антологичар, преводилац. По завршетку Другог светског рата и повратка у Торино објављује мемоарско-дневнички роман *Зар је џо човек (Se questo è un uomo)*, 1947), потресно сведочанство о једногодишњем заточеништву у комплексу Буна Моновице, огранку Аушвица, и необичном сплету

околности захваљујући којима је преживео страхоте злогласног логора. Ратни део опуса чине још и романи *Примирје* (*La tregua*, 1963), *Када, ако не сада?* (*Se non ora, quando?*, 1982), збирка есеја *Пошонули и сачувани* (*I sommersi e i salvati*, 1986) и већи део песама из збирке *У неки чудан час* (*Ad ora incerta*, 1976). Други део Левијевог стваралаштва, обележен темом рада и тежњом за књижевном афирмацијом професије хемичара, света технике и сфере природних наука, чине збирка приповедака *Периодни сисџем* (*Il sistema periodico*, 1975), роман *Звездасџи кључ* (*La chiave a stella*, 1978) и велики број есеја из збирке *Туђи занай* (*L'altrui mestiere*, 1985). Трећу тематски засебну целину Левијевог опуса обележиле су збирке фантастичних, антиутопијских алегорија *Природоисџи* (*Storie naturali*, 1966) и *Греџка у извођењу* (*Vizio di forma*, 1971), у којима се италијански писац вешто поиграва мотивима популарнонаучне књижевности и менипске сатире.

Вредни помена су и антологија *Трагање за коренима* (*La ricerca delle radici*, 1981), збирка изабраних одломака из лектире, обогатена Левијевим аутобиографским и критичким белешкама везаним за дела која су обликовала његов поглед на свет и литературу, и преводи *Процеса Франца Кафке* и антрополошких монографија *Природни симболи* Мери Даглас и *Пољед издалека* Клода Леви-Строса. (А. К.)

МИОДРАГ МАТИЦКИ, рођен 1940. у Великом Средишту код Вршца. Књижевни историчар, пише научне књиге, поезију и прозу, као и књиге за децу. Од априла 2012. је потпредседник Матице српске. Објављене студије: *Срџскохрвајска граничарска еџика*, 1974; *Еџика усџанка*, 1982; *Библиографија срџских алманаха и календара*, 1986; *Поновнице. Тџигови односа усмене и џисане књижевности*, 1989; *Лешоис срџског народа. Три века алманаха и календара*, 1997; *Исџорија као џредање*, 1999; *О срџској џрози*, 2000; *Језик срџског џеснишџива*, 2003; *Срџска књижевна џериодика (1766–1850)*, 2016. Књиге песама: *Кроз џрсџен јабуку*, 1964; *Кирвај*, 1979. Књиге приповедака: *Свакодневно хваџање веверице*, 1998; *Уз музику коју волиџе*, 2000; *Вучјак Аделе Аргени*, 2004; *Десетџи за молиџву*, 2006; *Сеновиџе џриче*, 2008. Романи: *Трећи коњ*, 1979; *Глува лађа* (превод на немачки *Das stumme Schiff*, 1994), 1987; *Луди џесак*, 1992; *Иду Немџи*, 1994; *Пљускофон*, 1995; *Немири меде Желимира*, 2006; *Предности џиџса*, 2008; *Делџа*, 2011; *Цегџер џун џубави*, 2013; *Шџиеријина барока – џриче и џесме о Јовану Сџиерији Појовићу*, 2014; *Јеленак – мали роман*, 2018; *Перон самође*, 2018. Приредио више књига и антологија.

РАДОМИР Д. МИТРИЋ, рођен 1981. у Јајцу, БиХ. Пише поезију, прозу и есеје. Књиге песама: *Носџалџија за џуноћом*, 2004; *Освеџење*, 2007; *Унуџрашњи Вавилон*, 2008; *Лешџи кварџетџи и џрича о Медиџерану*, 2008; *Морнарски џанго*, 2010; *На џуџу за Хесџерију*, 2015. Роман *Шум Панонског*

мора, 2012. Ради као библиотекар у Универзитетској библиотеци у Крагујевцу где и живи.

МИЛИВОЈ НЕНИН, рођен 1956. у Локу, Шајкашка. Књижевни критичар и историчар. Објављене књиге: *С-авейи кријишке, с-окови поезије*, 1990; *Светислав Стефановић – прейшеча модернизма*, 1993; *С мером и без ње*, 1993; *Суочавања*, 1999; *Ствари које су прошле*, 2003; *Стари лисац*, 2003; *Случајна књижа – колаж о Тодору Манојловићу*, 2006; *Српска јесничка модерна*, 2006; *Ситне књиже – о прейисци српских писцаца*, 2007; *Слајка књижа*, 2008; *Седам бележака – мала књижа о Црњанском*, 2009; *Савичениа – српски књижевници искоса*, 2010; *Свети мирис паметивека – фрагменти о Лази Костићу*, 2011; *Савић Милан*, 2011; *Седам брежуљака – књижа о Црњанском*, 2013; *Славни Шајкац о Лази Костићу*, 2014; *Слово тврдо – о прейисци Илариона Руварца*, 2016; *Сви моји банайски писци – приказе и прикази*, 2016; *Светислав Стефановић, ојейи*, 2016; *Срејен Марић*, 2017; *Српских новина додайак и друји додаци*, 2017. Приредио више књига и антологија.

ДЕЈАНА НИКОЛИЋ, рођена 1965. у Приштини. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду, на групама за Руски језик и књижевност и Општу књижевност са теоријом књижевности. Пише поезију. Књиге песама: *Вечера*, 1989; *Tristia*, 1999; *Порцулан*, 2007.

РАЈКО ПЕТРОВ НОГО, рођен 1945. у Борију код Калиновика, БиХ. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Зимомора*, 1967; *Зверињак*, 1972; *Родила ме шейка коза (за децу)*, 1977; *Безакоње*, 1977; *Планина и почело*, 1978; *Колиба и шейка коза (за децу)*, 1980; *На крају миленија*, 1987; *Лазарева субоша*, 1989; *Лазарева субоша и друји дани*, 1993; *На кайјама раја*, 1994; *Лирика*, 1995; *Мало докуменитарних дейаља*, 1998; *Нек јада снијеж Госйоде*, 1999; *Најлейше јесме Рајка Пејрова Ноџа (прир. Ђ. Сладоје)*, 2001; *Недремано око*, 2002; *Није све пройало*, 2004; *У Виловоме долу (изабране и нове песме)*, 2005; *Јечам и калойер – ѓлоса*, 2006; *Не шикај у ме*, 2008; *Човек се враћа кући (избор)*, 2010; *У долу цуциши јечам – девей сирофа једне повесити (избор)*, 2013; *Преко пейела*, 2015; *Соней и смрй*, 2017; *Докуменитарни дейаљи*, 2019. Књиге критика, есеја и студија: *Јеси ли жив*, 1973; *Обиље и расай мајерије*, 1978; *На Вуковој сйази*, 1987; *Сузе и соколари*, 2003; *Сонейи и јоеме Скендера Куленовића*, 2010; *Зайици шо*, Рајко, 2011; *Зайици и найици*, 2011; *С мене на ушйай – ремоар*, 2014. Објавио и *Дела Рајка Пејрова Ноџа 1–5*, 2003. и *Изабрана дела 1–7*, 2015. Приредио више књига, зборника и антологија.

САЊА ПЕРИЋ, рођена 1994. у Бијељини, БиХ. Студенткиња је прве године докторских студија на Одсеку за српску књижевност Филозофског

факултета у Новом Саду. Бави се версолошким аспектима новијег српског песништва. Пише прозу, есеје и књижевну критику, објављује у периодици.

АНДРЕЈ РАДУЛОВИЋ, рођен 1981. у Новом Саду. Пише поезију, прозу, студије и књижевну критику. Звање мастера компаративне књижевности стекао је на Филозофском факултету у Новом Саду. Живи и ради у Новом Саду.

ЈОВАН РАДУЛОВИЋ (Полача код Книна, 1951 – Београд, 2018). Писао је прозу и драме. Књиге приповедака: *Илинцијак*, 1978; *Голубњача*, 1980; *Даље од олимпијара*, 1988; *Голубњача и друге приповијетке*, 1989; *Изабране приповијетке*, 1995; *Замка за зеца* (за децу), 1998; *У Исламу Грчком*, 1999; *Најлепше приповијетке Јована Радуловића* (прир. Д. Иванић), 2001; *Старе и нове приче*, 2002; *Идеалан њлац*, 2003; *Нема Веронике и друге приче*, 2005; *Урониши у мајицу живоји – приче, записи, цртице*, 2009; *Сумњива сахрана*, 2012. Романи: *Браћа њо мајери*, 1986; *Прошао живоји*, 1997; *Од Оџњене до Блаже Марије*, 2008. Дrame: *Голубњача*, 1982; *Учишељ Досишеј*, 1990; *Бора њод окуиацијом*, 2006. Књиге документарно-прозних, путописних и есејистичких записа: *По Српској Далмацији*, 1995; *Зрна из њлеве*, 2007. Приредио више књига српских писаца.

АНТОНИЈЕ СИМИЋ, рођен 1988. у Крушевцу. Дипломирао је 2014. на Филозофском факултету у Новом Саду на Одсеку за српску књижевност и језик, где је тренутно на докторским студијама. Живи у Новом Саду.

ТИЈАНА СЛАДОЈЕ, рођена 1989. у Сарајеву, БиХ. Англиста, завршила је основне и мастер студије енглеског језика на Филолошком факултету у Новом Саду. Преводи са енглеског и италијанског језика. Пише кратке форме, записе и песме у прози, објављује у периодици. Живи у Београду, Новом Саду и Сарајеву.

СТЕВАН ТОНТИЋ, рођен 1946. у Грдановцима код Санског Моста, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и путописе, преводи с немачког. Књиге песама: *Наука о души и друге веселе приче*, 1970; *Тајна ѡрејиска*, 1976; *Наше зоре вук*, 1976; *Хулим и ѡсвећујем*, 1977; *Црна је маји недеља*, 1983; *Тајна ѡрејиска и друге ѡјесме*, 1985; *Праг*, 1986; *Ринг*, 1987; *Изабране ѡјесме*, 1988; *Сарајевски рукоѡис*, 1993; *Лирика* (избор), 1995; *Мој ѡсалам / Mein Psalm*, 1997; *Олујно јајио* (избор), 2000; *Sonntag in Berlin*, 2000; *Блазослов иззнансиња*, 2001; *Сарајевски рукоѡис – 33 изабране ѡјесме / Handschrift aus Sarajevo – 33 ausgewählte Gedichte*, 2005; *Свеѡио и ѡроклеѡио*, 2009; *Анђео ми бану кроз решеѡке*, 2010; *Вјерна звијезда / Вернаѡија звезда*, 2012; *Свакодневни смак свијеѡија*, 2013; *Der tägliche Weltuntergang*,

студије наставила на Универзитету у Источном Сарајеву, а докторску тезу одбранила на Филозофском факултету у Београду. Објавила око шездесет научних радова из области друштвених наука, а пише и књижевну, а понекад и ликовну критику. Објављене књиге: *Ниче и афирмација живота*, научна студија, 2010; *Нити бића*, поезија, 2010; *Путишестивује кроз светове: филозофски сјиси*, есеји, 2013; *Мреже бића*, поезија, 2017. Живи на релацији Врбас – Нови Сад.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ